

PATHGATE INSTITUTE OF BUDDHIST STUDIES

A MEMBER OF Palyul Sangha International

Διδασκαλία του

Σεβ. Λάμα Ντόντρουπ
Ντόρτζε Ρίνποτσε

*Να Βλέπετε την Αλήθεια
με έναν Ήσυχο Νου*

Να Βλέπετε την Αλήθεια με έναν Ήσυχο Νου

Οι προσευχές αποτελούν μια πρακτική τελετουργίας· η τελετουργία έχει έναν σκοπό – σταθεροποιεί τον νου σας. Αν κάθε πρωί ασκείστε μια ορισμένη ώρα, βοηθάει να σταθεροποιήσετε τον νου σας. Αν κάθε βράδυ ασκείστε μια ορισμένη ώρα, βοηθάει να σταθεροποιήσετε τον νου σας. Και μέρος αυτής της άσκησης είναι η γαλήνια παραμονή.

Ας μιλήσουμε για την αξία της γαλήνιας παραμονής. Υπάρχει ένα αρχαίο ρητό το οποίο λέει: *«Αν καθίσετε γαλήνια για μια μόνο στιγμή, καθίσετε γαλήνια σε σιωπή για μια στιγμή, η αρετή που γεννιέται από αυτή την πράξη, αν το κάνετε καταλλήλως, είναι κατά πολύ ανώτερη από αυτή που θα γεννιόταν αν χιζίζατε παγόδες γεμάτες με τους επτά θησαυρούς, και τόσο αναρίθμητες όσο η άμμος του Ποταμού Γάγγη».*

Αν κάθε κόκκος άμμου είναι μια παγόδα που περιέχει τους επτά θησαυρούς, το να καθίσετε γαλήνια για μια στιγμή γεννάει αρετή πολύ μεγαλύτερη. Γιατί συμβαίνει αυτό; Όταν προσφέρετε υλικά πράγματα, όταν ασκείτε την γενναιοδωρία δίνοντας υλικά αγαθά στους άλλους, η πράξη αυτή έχει ένα σχήμα, έχει μια ποσότητα πολύ συγκεκριμένη σε σχέση με αυτό που διαθέτετε. Προσφέρω δέκα φορτηγά με άρτο, προσφέρω δέκα φορτηγά με λαχανικά, με ρύζι, η ποσότητα είναι ορισμένη. Όταν όμως ασκείτε την γενναιοδωρία προσφέροντας το Θησαυρό του Ντάρμα, δεν μπορεί να μετρηθεί, δεν έχει όρια στα οποία να φθάσει, προχωράει στο άπειρο.

Όταν ο νους σας γαληνεύει και δεν εμπλέκεται σε καμία εγκόσμια σκέψη, τότε γίνεστε ένας Νταρμικός Θησαυρός. Όταν κάθεστε εκεί, και φαίνεται να κάθεστε γαλήνια αλλά ο νους σας είναι εντελώς πολυάσχολος, σκεπτόμενοι για τούτο, για το άλλο, τότε δεν είστε ένας Νταρμικός Θησαυρός. Δεν υπάρχει τίποτα πολύτιμο σε αυτή την κατάσταση, απλώς υιοθετείτε την εμφάνιση της γαλήνιας παραμονής. Η γαλήνια παραμονή, όταν ο νους δεν καταφεύγει στο παρελθόν, δεν καταφεύγει στο μέλλον, δεν καταφεύγει σε οτιδήποτε, αλλά αναπαύεται εντός της ίδιας του της φύσης, που είναι ο νους σας καθαυτό, χωρίς εννοιολογική διαδικασία, χωρίς εικασίες, χωρίς ετικέτες, εκείνη ακριβώς την στιγμή, κάθε εγκόσμια δραστηριότητα σταματά. Τότε γίνεστε ένας Νταρμικός Θησαυρός. Όλη σας μπορείτε να γίνετε ένας Νταρμικός Θησαυρός αν ακολουθήσετε αυτήν την κατανόηση.

Κατά την διάρκεια της Δυναστείας των Τανγκ υπήρχε ένας πρωθυπουργός ο οποίος είχε ένα γιο που έδωσε τις κρατικές εξετάσεις. Αν επιτύχεις υψηλή βαθμολογία, γίνεσαι ο άριστος μαθητής, το καλύτερο αποτέλεσμα. Όταν επιτυγχάνεις το καλύτερο αποτέλεσμα, αποκτάς μια κορυφαία θέση. Εκείνον τον καιρό αυτό ήταν το καλύτερο αποτέλεσμα. Θα κατείχες την καλύτερη θέση στην κυβέρνηση. Ήταν μέλος της ιδρύματος ερευνών· έχαιρε εκτιμήσεως σε αυτό το εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Αλλά ο πατέρας του ήθελε τον γιο του να ζήσει ανάμεσα σε μοναχούς σε ένα μοναστικό περιβάλλον έτσι ώστε να αποκτήσει κάποιου είδους σύνδεση με το Ντάρμα. Τον έστειλε λοιπόν... οι πατέρες ήταν πολύ ισχυροί εκείνο τον καιρό· αν ο πατέρας σου σου έλεγε να πας, πήγαινες... τον έστειλε λοιπόν να εργαστεί σε μοναστήρι. Κάθε μέρα, λοιπόν, στο μοναστήρι κουβαλούσε νερό, έκοβε ξύλα για τη φωτιά, και έκανε κάθε είδους εργασία

που συναντά κανείς στηρίζοντας ένα μοναστήρι. Και ο ιδρώτας έσταζε· δεν είναι εύκολη δουλειά. Έτσι, μια μέρα, δεν μπόρεσε να αντέξει άλλο· φυσικά δεν ήταν ευτυχής, σύμφωνα με την αντίληψή του δεν ήταν ένας άνθρωπος χωρίς επιτεύγματα.

Έτσι είπε: «Ένα μέλος του ινστιτούτου ερευνών σαν εμένα να κουβαλάει νερό και ο ιδρώτας να με λούζει ολόκληρο. Πώς μπορούν οι μοναχοί αυτοί να πίνουν το νερό αυτό και να αισθάνονται άνετα; Είμαι άνθρωπος μιας κάποιας θέσης και εργάζομαι για τους μοναχούς, πώς μπορούν να πίνουν αυτό το νερό χωρίς να σκέπτονται πόσο πιο κάτω από τις ικανότητές μου είναι; Θα έπρεπε να μου δοθεί κάτι πολύ πιο σπουδαίο να κάνω από αυτό.» Το νόημα των λόγων του ήταν: “Δείτε με, κάθε μέρα εργάζομαι τόσο σκληρά. Λούζομαι στον ιδρώτα. Εσείς μοναχοί πίνετε το νερό μου, το νερό που εγώ σας φέρνω. Τι αρετή θα μπορούσατε να αποκτήσετε από αυτό;»

Εκείνη την στιγμή ο Ηγούμενος του μοναστηριού πέρασε και τον άκουσε. Έτσι ήσυχα είπε: «Νομίζεις ότι το να κουβαλάς νερό, να κόβεις ξύλα είναι σκληρή δουλειά, κάτι τόσο δύσκολο; Εγώ, ένας γέρος μοναχός, όλο που έχω να κάνω είναι να κάθομαι ήσυχα, να κάθομαι γαλήνια για όσο διαρκεί ένα θυμιάμα».

Έχεις ένα θυμιάμα, και κάθεσαι μέχρι το θυμιάμα να καεί εντελώς.

«Κάθομαι μόνον για το διάστημα που χρειάζεται ένα θυμιάμα να καεί από αρχή μέχρι τέλους, και μέσα σε αυτήν την περίοδο, τα τρία δηλητήρια (η προσκόλληση, ο θυμός και η άγνοια) όλα καταλαγιάζουν. Το νερό σου είναι μόνο για να ξεδιψάει. Το δικό μου μπορεί να αφαιρέσει τα τρία δηλητήρια. Και μέσω αυτού μπορούν να εξαλειφθούν δεκάδες χιλιάδες εμπόδια. Αυτό είναι πραγματική τροφή. Το νερό σου μπορεί μόνο να καταπραΰνουν την δίψα στιγμιαία. Το δικό μου είναι σαν φορβή, η τροφή, η πρόνοια που μπορεί να αφαιρέσει δεκάδες χιλιάδες εμπόδια, κρίσεις. Για αυτό να μην υποτιμάς την άσκηση του γαλήνιου ησυχασμού. Και δεν υπάρχει τίποτε άλλο να εστιαστείς παρά η θέση του σώματος και να διατηρείς την κατανόηση του να απέχεις από το να εστιάζεις σε οποιαδήποτε σκέψη».

«Ακόμη και μια παγόδα γεμάτη θησαυρούς τελικά θα καταρρεύσει. Ίσως να χρειαστούν είκοσι χρόνια, μπορεί και εκατό, ακόμη και λίγες χιλιάδες χρόνια, αλλά τελικά θα καταρρεύσει».

Υπάρχει κάτι στον κόσμο σήμερα που να μην υπόκειται σε κατάρρευση; Υπάρχουν παντού ερείπια: «Ω, αυτός ο ναός χτίστηκε δυο χιλιάδες χρόνια πριν...» Όλα αυτά θα καταρρεύσουν και θα καταστραφούν».

«Μια ήσυχη στιγμή όταν ο νους σου είναι γαλήνιος, τότε έχεις τη σωστή επίγνωση, αναπτύσσεις την σωστή επίγνωση. Την κορυφαία επίτευξη της ορθής θέασης. Το σωστό είδος της σωστής θέασης. Αυτή είναι παντοτινή απελευθέρωση. Όχι για μια φορά. Πίνεις νερό και θα διψάσεις αργότερα. Αυτό, μια φορά και τέλος.»

Έτσι, όταν κάθεσαι και διαλογίζεσαι και ο νους σου ησυχάζει, που σημαίνει ότι δεν σκέπτεσαι το παρελθόν, ότι δεν σκέπτεσαι το μέλλον, ότι δεν γίνεσαι εμμονικός με ό,τι

συμβαίνει γύρω σου αυτή τη στιγμή· τότε ο νους σου μπορεί να ταξιδέψει πίσω απεριόριστα. Όσο πιο γαλήνιος είσαι, τόσο πιο οξυμένη επίγνωση αποκτάς. Πολλά πράγματα που ξεχνάς ξαφνικά έρχονται στην επιφάνεια του νου.

Γι' αυτό οι ήσυχες στιγμές είναι σημαντικές. Και όταν έχεις αυτήν την γαλήνη μαζί σου σε ο,τιδήποτε κάνεις, τότε θα έχεις διαρκή επίγνωση. Ο ήσυχος νους είναι λοιπόν το πλέον θαυμάσιο επίτευγμα.

Μια εποχή υπήρχε ένας μουσικός, πολύ γνωστός για την δεξιοτεχνία του στον τρόπο που έπαιζε κάποιο όργανο, και ο τρόπος που τραγουδούσε θεωρείτο απaráμιλλος. Όταν ο βασιλιάς άκουσε γι' αυτόν, τον προσκάλεσε και του είπε: *«Σε παρακαλώ παίξε το όργανό σου και τραγούδησε το τραγούδι αυτό για μένα. Άκουσα ότι είσαι εξαιρετικός. Αν μπορέσεις να το κάνεις αυτό για τρεις μέρες και τρεις νύχτες χωρίς ανάπαυση, θα σου προσφέρω δώδεκα βόδια ως αμοιβή».*

Δώδεκα βόδια εκείνον τον καιρό ήταν πολλά. Ο μουσικός ήθελε πράγματι τα δώδεκα βόδια, και έτσι έπαιζε για τον βασιλιά ακατάπαυστα για τρεις μέρες και τρεις νύχτες. Όταν τελείωσε, ζήτησε από τον βασιλιά να του δώσει τα δώδεκα βόδια που του είχε υποσχεθεί. Ο βασιλιάς είπε: *«Όχι, δεν σου τα δίνω. Τραγούδησες αυτό το τραγούδι για εμένα και έπαιξες μουσική, κι εγώ σε άκουσα. Ακούγοντάς σε, δεν κέρδισα ή δεν πέτυχα τίποτα. Τίποτε δεν άλλαξε στην ζωή μου. Το όλο πράγμα ήταν πολύς ενθουσιασμός για το τίποτα».*

Είναι σαν να λες: *«Ω, αυτό ήταν ένα σπουδαίο φιλμ,»* και μετά.... *«Ω, αυτό είναι έτσι,»* *«αυτός είναι σπουδαίος τραγουδιστής.....»* Μετά η ζωή σου δεν αλλάζει πραγματικά.

«Όταν υποσχέθηκα να σου δώσω τα δώδεκα βόδια, δεν ήσουν επίσης πολύ χαρούμενος;» Εκείνος είπε: *«Ναι».* *«Ήσουν χαρούμενος πριν, αλλά τώρα που δεν σου τα δίνω, επίσης ήταν πολύς ενθουσιασμός για το τίποτα. Άκουσα το τραγούδι σου, και σε τελική ανάλυση επίσης πολύς ενθουσιασμός για το τίποτα. Κενή ευτυχία για εσένα, κενή ευτυχία για εμένα. Δεν χρωστούμε ο ένας στον άλλον. Όταν άκουσα το τραγούδι, είχα την προσδοκία της ευτυχίας η οποία δεν ήρθε πραγματικά. Άκουσες ότι θα σου έδινα τα βόδια και είχες την προσδοκία της ευτυχίας, η οποία επίσης δεν ήρθε. Έτσι, δεν χρωστάμε ο ένας στον άλλον».*

Αυτό που μας λέει αυτή η ιστορία είναι ότι ο,τιδήποτε βλέπετε στον κόσμο, ο,τιδήποτε ακούτε, όλα αυτά που κάνετε, άσχετα με το πόσο γνώστες, πόσο επαγγελματίες είστε στη δουλειά σας, τελικά καταλήγουν στο τίποτα. Στο τέλος δεν έχεις τίποτα. Όλο αυτό είναι ευτυχία για το τίποτα, ενθουσιασμός για το τίποτα.

Κερδίζεις στο λόττο και παθαίνεις καρδιακή προσβολή, επειδή η καρδιά δεν μπορεί να αντέξει το σοκ. Θυμώνεις για κάτι και παθαίνεις καρδιακή προσβολή επειδή η καρδιά δεν μπορεί να αντέξει το σοκ. Είσαι ευτυχής για το τίποτα, χαρούμενος για το τίποτα. Δεν είναι πραγματικό. Μια καλή συναυλία – για το τίποτα. Κι ωστόσο οι άνθρωποι εξακολουθούν να συρρέουν για να την δουν επειδή αναζητούν αυτό το κάτι που θα φέρει ευτυχία στη ζωή τους.

Όταν προσπαθείτε να πείσετε τους ανθρώπους να κάνουν τα πράγματα με τον τρόπο που εσείς νομίζετε, αυτός είναι έλεγχος για το τίποτα, νίκη για το τίποτα. Κι αν το κάνουν, είναι για το τίποτα.

Στις διδασκαλίες περιγράφονται όλα τα του κόσμου ως ψευδαισθήσεις, όλα όσα βλέπετε είναι μια διαδικασία μετάβασης. Επειδή είναι μια διαδικασία μετάβασης, δεν είναι πραγματικό. Κι αν είναι πραγματικό, δεν θα διαρκέσει. Αν δεν διαρκέσει, δεν είναι πραγματικό. Τίποτα από αυτά δεν είναι πραγματικά ή στέρεα ή μόνιμα.

Γι' αυτό οι διδασκαλίες λένε ότι ο νους σας είναι σαν τον καλλιτέχνη. Ο καλλιτέχνης μπορεί να ζωγραφίσει όλων των ειδών πράγματα. Μερικές φορές σκέπτεστε όμορφα μέρη, παραδείσους, ή σκέπτεστε την Φλόριντα ή κάποιο μέρος που πηγαίνετε το καλοκαίρι για διακοπές, ή σκέπτεστε ότι θα έρθει ο χειμώνας: «Ω, ποτέ δεν μου άρεσε ο χειμώνας». Άλλες φορές σκέπτεστε πώς οι άνθρωποι επιβιώνουν στον Αρκτικό Κύκλο, ή πώς είναι η κατάσταση στα βασίλεια των κολάσεων. Από το πρωί μέχρι το βράδυ ο νους σας περιπλανιέται αλλάζοντας διαρκώς, εικάζοντας διαρκώς. Φαντασιοπληξίες. Ο νους είναι πολυάσχολος, πολυάσχολος, πολυάσχολος.

Ο νους σας γεννάει όλων των ειδών τα σενάρια, αλλά όλα αυτά είναι καθαρή εικασία, είναι όλα υποθετικά ιδεοληπτικά σενάρια. Τίποτα από αυτά δεν είναι πραγματικό, είναι σαν φυσαλίδες, σαν αντικατοπτρισμοί. Αλλά εσείς γραπώνετε από αυτά. Συχνά ακούμε ανθρώπους να λένε: «Ω, όταν συνταξιοδοτηθώ, θα βρω ένα σπίτι με γη και νερό και θα κάτσω εκεί να διαλογιστώ». Αν θέλετε να διαλογιστείτε κάντε το τώρα. Γιατί να περιμένετε μέχρι τότε; «Ω, αν είχα χρήματα, θα τα μοίραζα στους ανθρώπους». Μπορείτε να δώσετε τώρα σύμφωνα με τις δυνατότητές σας· γιατί να περιμένετε μέχρι τότε; «Μόλις θα κάνω αυτό, μπορώ να είμαι καλός απέναντι στους άλλους». Γιατί δεν μπορείτε να είσαστε καλοί τώρα;

Οι άνθρωποι δίνουν διαρκώς υποσχέσεις τον εαυτό τους. Κάθε τι που προέρχεται από υπό όρους πρόθεση είναι σαν τα όνειρα και τις φυσαλίδες. Τι είναι η υπό όρους πρόθεση; Το ότι μια πράξη γίνεται με πρόθεση. Όλα τα πράγματα που καθορίζονται από πρόθεση, σημαίνει ότι οτιδήποτε κάνετε που δε θα έπρεπε να γίνει δημιουργεί μια αντίδραση σε σχέση με κάτι άλλο, πάντοτε. Ενεργείς κάπως και μια αντίδραση προκαλείται που είναι πέραν της κατανόησής σου. Πάντα.

Όταν δεν διαθέτετε σοφία και προσπαθείτε να βοηθήσετε, το αποτέλεσμα δεν είναι αυτό που είχατε κατά νου. Το μόνο που καταφέρνετε διαρκώς είναι να κάνετε τον εαυτό σας να αισθανθεί καλά. «Έκανα κάτι καλό». Κάντε το χωρίς στην πραγματικότητα να κάνετε τίποτα. Υποστηρίξτε το χωρίς να εμπλέκεστε. Η εμπλοκή είναι: «Πρέπει να το κάνεις έτσι».

Όταν δεν γνωρίζετε το ορθό και το λάθος χρειάζεται να καθιερώσετε κανόνες για το σωστό και το λάθος. Όταν έχετε πλέον τους καθιερωμένους κανόνες, χρειάζεται να αποσυρθείτε από αυτήν την δυαδικότητα προχωρώντας προς την μη-δυαδικότητα. Αυτή την στιγμή λέτε: «Δεν υπάρχει δυαδικότητα, γι' αυτό και δεν νοιάζομαι». Πρώτον, είτε είστε στη δυαδικότητα είτε στην μη-δυαδικότητα, πρέπει πρώτα να αναπτύξετε την

φροντίδα, το γνήσιο ενδιαφέρον. Γι' αυτό, σε τελική ανάλυση, αυτό που χρειάζεται είναι η ειλικρίνεια.

Πολλά χρόνια πριν, δυο φίλοι μου που ήταν πολύ αφοσιωμένοι Χριστιανοί με ρώτησαν: «Τι ακριβώς κάνεις;» Τι νομίζετε; Κάθισα κάτω και τους εξήγησα: «Δυόμιση χιλιάδες χρόνια πριν....» όχι. Τους είπα δυο λέξεις: Ειλικρίνεια και συνέπεια.

Όταν είσαι ειλικρινής, είσαι αυθεντικός. Όταν είσαι ειλικρινής, είσαι γεμάτος σεβασμό. Και τότε διατηρείς τον σεβασμό όχι μόνον περιστασιακά, αλλά πάντα, ασχέτως με το πόσο αλλάζουν τα πράγματα. Κι αυτό είναι αφοσίωση. Εσείς μιλάτε για την αφοσίωση, αλλά είναι πολύ εφήμερη. Σας ταιριάζει κάτι, δείχνετε κάποια αφοσίωση· δεν σας ταιριάζει και αλλάζετε γνώμη. Αυτό δεν είναι αφοσίωση. Δεν θα σας μετατρέψει σε ένα Θησαυρό του Ντάρμα. Σας κάνει ένα ψεύτικο Θησαυρό το Ντάρμα. Η απομίμηση δεν είναι το αληθινό.

Ο νους σας μοιάζει... έχετε δει ποτέ μπανανόδεντρο; Μοιάζει με μπανανόδεντρο. Το κοιτάζετε και φαίνεται στερεό, αλλά μπορείτε να το ξεφλουδίσετε. Καθώς ξεφλουδίζετε τα στρώματα του φλοιού, δεν είναι πλέον φλοιός, είναι σαν ίνες, μπορείτε να το ξεφλουδίσετε. Καθώς το ξεφλουδίζετε μέχρι το εσωτερικό του, δεν υπάρχει τίποτα. Όπως όταν κάποιες φορές λαμβάνετε κάποιο δώρο και είστε πολύ ευτυχείς γιατί φαίνεται μεγάλο· ανοίγετε το κουτί και υπάρχει κι άλλο κουτί μέσα. Ανοίγετε το κουτί κι υπάρχει άλλο κουτί μέσα. Και μετά από είκοσι κουτιά, δεν υπάρχει τίποτα μέσα και εσείς ενθουσιαστήκατε για το τίποτα.

Ο νους που εμμένει στην ψευδαίσθηση δεν είναι τίποτα παραπάνω από το αντικείμενο της εστίασής σας, είναι σαν τις φυσαλίδες. Είτε σας αρέσει είτε όχι, θα εξαφανιστούν. Σαν την φυσαλίδα αναδύεται, ποπ! και εξαφανίζεται.

Η ανθρώπινη ζωή μοιάζει πολύ με τη θεατρική σκηνή, με ένα δράμα που εκτυλίσσεται επί σκηνής. Στην παράσταση κάποιος παίζει τον πατέρα, κάποιος παίζει τον γιο, κάποιος παίζει τον αυτοκράτορα, κάποιος παίζει τον υπουργό· υπάρχει ευτυχία, υπάρχει θλίψη, υπάρχει θυμός, υπάρχει χαρά. Και όταν πέφτει η αυλαία, δεν υπάρχει τίποτα εκεί.

Όταν λοιπόν εξετάζετε τις εμμονές που έχουν οι άνθρωποι, που έχουν τα αισθανόμενα όντα, καθώς μάχονται για το ποιός είναι σωστός, το πώς να έχουν μεγαλύτερο κέρδος, το πώς να υπερέχουν των άλλων, το πώς να είναι οι νικητές, το πώς να είναι καλύτεροι από τους άλλους, τι ωφελείστε στο τέλος της ημέρας; Τίποτα. Δουλεύετε σκληρά και ιδρύετε μια εμπορική αυτοκρατορία, αν εξετάσετε την ιστορία, θα διαπιστώσετε ότι η επόμενη γενιά θα την χάσει. Δεν έχουν την ίδια αφοσίωση, την ίδια ικανότητα.

Ό,τι κι αν κάνετε, ακόμη κι αν είστε επιτυχημένος επιχειρηματίας, χρειάζεται να φροντίζετε διαρκώς την επιχείρησή σας, και οι συνθήκες θα αλλάξουν πέρα από τον έλεγχό σας. Την μια στιγμή αποχαιρετάτε τα παιδιά σας που φεύγουν για το σχολείο και την άλλη στιγμή σας λένε ότι το παιδί σας χτυπήθηκε από σφαίρα. Γιατί; Έτσι είναι το κάρμα.

Ό,τι συμβαίνει σε εσάς στην πραγματικότητα είναι κάρμα, γι' αυτό μην υποτιμάτε καμία πράξη σας. Κάθε μικρή πράξη δημιουργεί μελλοντικές αιτίες. Μην σκέπτεστε ότι θα ενεργήσετε καλύτερα τη επόμενη φορά. Ενεργήστε καλύτερα τώρα. Αν εξακολουθείτε να λέτε «την επόμενη φορά,» δεν θα πραγματοποιηθεί τίποτα. Ενεργήστε καλύτερα τώρα. Τώρα είναι η ώρα. Όταν πράττετε έτσι, όλη αυτή η ψευδαίσθηση θα διαλυθεί. Και τότε η επίγνωση παραμένει διαρκώς ακλόνητη, αναλλοίωτη. Και τη στιγμή εκείνη τα πάντα γίνονται εξαιρετικά διαυγή. Με ποιό τρόπο θα κατορθώσετε να αφαιρέσετε την ψευδαίσθηση από την πραγματικότητα; Με την γαλήνια παραμονή.

Και κατ' αυτόν τον τρόπο, σιγά, σιγά, επιτρέπετε στην αληθινή σας φύση, στο νου της αληθινής φύσης που δεν διαταράσσεται εύκολα να αναδυθεί. Αυτό είναι το πιο σημαντικό πράγμα για να αγωνιστείτε να επιτύχετε τώρα. Αυτός είναι ο πιο βασικός τρόπος για να επιτύχετε κάτι που διαρκεί αληθινά. Κάτι που είναι αληθινά ευεργετικό.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο ικανοποιητικό από την πραγμάτωση αυτής της ατραπού. Όταν ο νους σας είναι ήσυχος, τότε αυτό που ονομάζεται αγνό φως του νου αποκαλύπτει την αληθινή φύση. Αυτή η αγνή φύση, αυτός ο αγνός νους δεν διαφέρει από το νου των Μεγάλων Μποντισάτβα, των Μεγάλων Βουδών. Αλλά όπως κάθε λυχνάρι χρειάζεται καύσιμο. Το φως του Βούδα χρειάζεται επίσης καύσιμο. Και το καύσιμο αυτό δεν είναι το πετρέλαιο, δεν είναι η τροφή, αλλά είναι η συμπόνια. Η μεγάλη συμπόνια, η μεγάλη ευγενής φιλοδοξία, η μεγάλη σοφία.